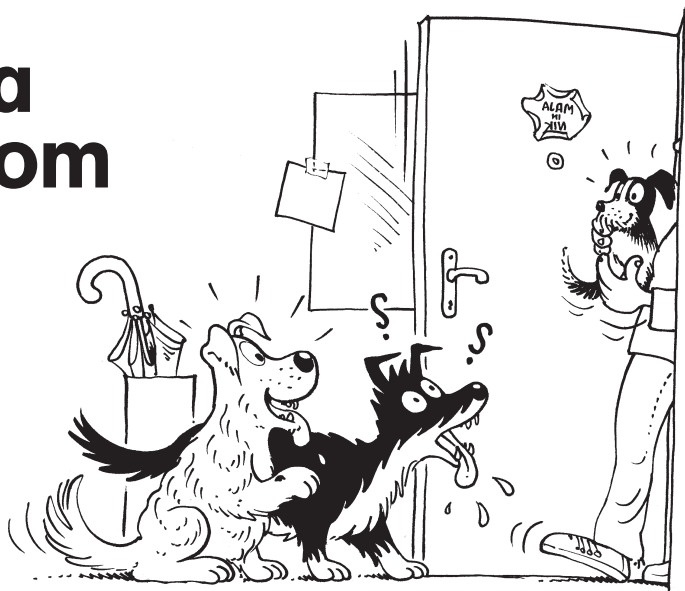

4. Kuža dobi dom in ime

LEMMY

Vrata so se odprla, Lori in Kan sta veselo prihitela pozdravit, vendar sta začudeno obstala. Kan le začudeno, Lori pa tudi malce ljubosumno! Že včeraj, ko se je Maja vrnila domov, ni dišala le po Uli in Boniju, ampak po še nekem neznanem psu. In zdaj je tega kužka držala v naročju! Za hip je Lori kar malce pozabila, da je tudi ona nekoč tako prišla z Majo domov in jo je Kan od prvega trenutka zelo prijazno in toplo sprejel ter takoj bil pripravljen z njo deliti svoj dom. Tiho je zagodrnjala in z ušesi čisto ob glavi previdno prišla povohat nepovabljenega gosta, ki so ga Majine roke previdno postavile na tla. Kan pa je le prav mladostno razposajeno mahal z repom, prijazen in gostoljuben kot vedno.

Kuža je bil star približno tri mesece, tako je rekel veterinar, ki ga je pravkar pregledal. Moral je seveda preveriti, če je malček zdrav, in ugotoviti, če ima morda čip. Kužki so ta-

koj, ko so prvič cepljeni, tudi čipirani. Majhno ploščico jim z debelo injekcijsko iglo vstavijo pod kožo na vratu in to je potem pasja »osebna izkaznica«. S čitalcem čipov namreč lahko veterinar odčita njegovo številko, pod katero je v registru psov zapisano ime psa in ostali podatki o psu, ime in naslov lastnika in kdaj je bil kuža cepljen proti steklini. Če se čipiran pes izgubi, njegovih lastnikov ni težko najti.

Ker pa je kuža še zelo mlad, si je Maja kar mislila, da najbrž še ni bil cepljen. Še zadnje upanje, da bi našli njegove lastnike, je tako splavalo po vodi. Vendar se je Maja na tihem že odločila, da bo ostal pri njej. Kjer je dovolj prostora in hrane za dva velika psa, bo tudi še za tega malčka!

Nik je malce godrnjal (podobno kot Lori), vendar bolj zato, ker se za študenta spodobi, da ugovarja mami in se ne sprijazni takoj z vsemi njenimi idejami.

»Bomo imeli doma cel živalski vrt?«

Ko pa mu je povedala, kako ubog in zapuščen je bil psiček, in ko ga je vprašala, kako bi dali mladiču ime, je po dolgem razmisleku predlagal:

»Lemmy?«

Če kdo od vas (ali vaših staršev) slučajno pozna heavy metal skupino Motörhead, potem najbrž tudi ve, kdo je Lemmy ...

Maja je takrat prvič slišala zanj, čeprav je vedela, da Motörheadi obstajajo – težko bi preslišala njihov hrup, oh, pardon, njihovo glasbo, ko je prihajala iz zvočnikov v Nikovi sobi.

Ko se po enem tednu še vedno ni oglasil nihče, ki bi kužka pogrešal, in je bilo očitno, da nima lastnika, ga je Maja še enkrat peljala k veterinarju, ki ga je cepil proti steklini in kužnim boleznim, v novi, modri pasji potni list pa z velikimi tiskanimi črkami napisal »Ime: LEMMY, Lastnik: MAJA ...«.

In mali bivši deževno-nedeljski klatež je tudi uradno postal najmlajši in najmanjši član družine, ki bo odslej skrbela zanj, prve mesece brisala lužice po stanovanju, ga vodila na dolge sprehode, spremljala njegovo prvo srečanje z ježem, se veselila z njim, ko se bo čudil prvemu snegu, se bala zanj, ko bo prvič bolan ... ki mu bo stala ob strani v dobrem in slabem, kot se za pravo družino spodobi!